

Η εορτή των συναθλητών του Αγίου Δημητρίου στην Ξεχασμένη και στο Σχοινά (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Antonios Monaxos IMBNK

Τη Δευτέρα 27 Οκτωβρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Ξεχασμένης για την εορτή των συναθλητών του Μεγαλομάρτυρος, Αγίων Νέστορος και Λούπου. Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος χειροθέτησε Αναγνώστη τον κ. Απόστολο - Ραφαήλ Ματθαιόπουλο, ο οποίος διακονεί στο ιερό βήμα και στο αναλόγιο της ενορίας.

Παράλληλα, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Δομενίκου κ. Αθηναγόρας, ως εκπρόσωπος του Ποιμενάρχου κ. Παντελεήμονος λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Σχοινά.

Ο Ποιμενάρχης κ. Παντελεήμων κηρύττοντας τον θείο λόγο ανέφερε χαρακτηριστικά:

«Ὁ Θεός τοῦ Δημητρίου βοήθει μοι». Ἐόρτασε χθές ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία καί πανηγύρισε ἰδιαιτέρως ἡ ἑνορία σας τή μνήμη τοῦ μεγάλου ἁγίου της, τή μνήμη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ μυροβλύτου. Ἀλλά ὅπως, κατά τήν παλαιά παράδοση, ἡ τιμή τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἀρχίζει πολλές ἡμέρες πρὶν ἀπό τήν ἑορτή τοῦ ἁγίου, ἔτσι συνεχίζεται καί μετὰ ἀπό αὐτήν, καθὼς σήμερα τιμοῦμε ἕναν νεαρό μαθητὴ τοῦ ἁγίου Δημητρίου καί συναθλητὴ του, τιμοῦμε τὸν ἅγιο μεγαλο-μάρ-τυρα Νέστορα.

Καί συνεχίζεται ἡ ἑορτή τοῦ ἁγίου Δημητρίου, γιατί ὁ ἅγιος Νέστορας βαδίζει στὸν ἀγῶνα του κατά τοῦ Λυαίου καί στό μαρτύριο χάριν τοῦ Χριστοῦ ἐμπλέκοντας, κατά κά-ποιο τρόπο, καί τὸν διδάσκαλό του, τὸν ἅγιο Δημήτριο, καθὼς ζητᾷ τήν εὐχή του καί ἐπικαλεῖται τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, τὸν ὁποῖο εἶχε γνωρίσει ἀπὸ τὸν μεγαλομάρτυρα ἅγιο Δημήτριο.

«Ὁ Θεός τοῦ Δημητρίου βοήθει μοι», λέγει ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Νέστωρ, πρὶν νὰ ἐπιχειρήσει ἕναν δύσκολο ἀγῶνα κατά τοῦ ὑπερ-φί-αλου καί προκλητικοῦ μονομάχου Λυαίου, τοῦ ἀγαπημένου τοῦ αὐτο-κράτορα, πού διαφήμιζε τή δύναμή του ὡς ἀπόδειξη τῆς δυνάμεως καί τῆς εὐνοίας τῶν ψεύτικων θεῶν πού πίστευε.

«Ὁ Θεός τοῦ Δημητρίου βοήθει μοι», λέγει ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Νέστωρ, πρὶν νὰ κατέλθει στό ση-μεῖο τῆς πάλης μέ τὸν Λυαῖο, στό στάδιο τῆς Θεσσαλονίκης, ὁμολο-γώ-ντας συγχρόνως σέ ποιόν Θεό πιστεύει καί διαφοροποιούμενος ἀπὸ τοὺς θεοὺς τῶν εἰδώλων.

Ἐπικαλεῖται τὸν Χριστό, στὸν ὁποῖο πιστεύει καί ὁ Δημήτριος, ἀλλὰ δέν λέγει ἀπλῶς «Ὁ Θεός βοήθει μοι», γιατί προσδιορίζοντάς τον ὡς Θεό τοῦ Δημητρίου, ἐπικα-λεῖται καί τή δική του μεσιτεία καί τή δική του πρεσβεία γιὰ τήν ἐκ-πλήρωση τοῦ αἰτήματός του.

Ἡ ἐπιλογή τοῦ νεαροῦ χριστιανοῦ, τοῦ ἁγίου Νέστορος, νὰ ἀντι-μετωπίσει τὸν Λυαῖο, δέν εἶναι μία ἐπιπόλαιη ἀπόφαση τῆς νεότητός του, δέν εἶναι μία ἀπλὴ παρόρμηση πού τὸν ὀδηγεῖ νὰ ἀντιπαρατεθεῖ πρὸς κάποιον, ὁ ὁποῖος προσέβαλε τήν πίστη του στὸν Χριστό. Εἶναι ἀπολύτως συνειδητὴ ἀπόφαση τοῦ ἁγίου Νέστορος πού γνωρίζει ὅτι τό τέλος εἶναι ὁ θάνατος, ὅχι γιατί θά τὸν νικήσει καί θά τὸν σκοτώσει ὁ Λυαῖος, ἀλλὰ γιατί, ἀντίθετα σέ κάθε λογική, θά εἶναι τό τίμημα τῆς νίκης του κατά τοῦ Λυαίου. Ἀντὶ νὰ ἐπιβραβευθεῖ, ὅπως θά ἔπρεπε, γιὰ τή νίκη του ἐναντίον τοῦ ἀήττητου Λυαίου, θά ὀδηγηθεῖ στό μαρτύριο, γιατί ὁ

Ρωμαῖος αὐτοκράτορας, ὁ Μαξιμιανός, δέν μπορεῖ νά ἀνεχθεῖ τή βοήθεια καί τή δύναμη τοῦ Χριστοῦ, δέν μπορεῖ νά ἀναγνωρίσει καί νά ἀποδεχθεῖ τήν καταισχύνη τοῦ Λυαίου καί τῶν εἰδώλων.

Ἡ ἐπίκληση τοῦ ἁγίου Νέστορος «Ὁ Θεός τοῦ Δημητρίου βοήθει μοι» δείχνει ὅτι ἔχει συνειδητο-ποιήσει ποῦ βαδίζει καί ἔχει ἐν-στερνισθεῖ ἀπολύτως τό βίωμα τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, ἡ ὁποία προσεγγίζεται καί βιώνεται μέ ταπείνωση.

Δέν ἀποτολμᾷ ὁ ἅγιος Νέστωρ νά κατέβει στόν στίβο καί νά ἐπιλέξει τήν ὁμολογία καί τό μαρτύριο μό-νος του, βασιζόμενος στίς δικές σκέψεις καί δυνάμεις, ἀλλά μετά ἀπό τή σύμφωνη γνώμη καί τήν εὐχή τοῦ διδασκάλου του, τοῦ ἁγίου Δημητρίου. Ἀποδεικνύει μέ τόν τρόπο αὐτό ὅτι γνωρίζει πῶς ὁ δρόμος πού ὁδηγεῖ στόν οὐρανό, ὁ δρόμος πού ὁδηγεῖ στόν Θεό, περνᾷ μέσα ἀπό τήν ταπείνωση, περνᾷ μέσα ἀπό τή μαθητεία.

Μαθητής τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἦταν ὁ ἅγιος Νέστωρ καί μαθητής παρέ-μει-νε μέχρι τέλους, χωρίς αὐτό νά τόν ἐμποδίσει νά τιμᾶται ἀπό τήν Ἐκ-κλη-σία μας ὡς μάρτυρας καί ἁγιός της καί νά ἀπολαμβάνει τήν τιμή καί τή δόξα καί τοῦ Θεοῦ καί τῶν ἀνθρώπων.

Καί αὐτό διδάσκει καί σέ μᾶς, πού ἦλθαμε σήμερα γιά νά ἐορτάσουμε τή μνήμη του καί νά τόν τιμή-σουμε. Ὅ,τι καί ἐάν κάνουμε στή ζωή μας, ὅ,τι καί ἐάν προσπαθοῦμε νά ἐπιτύχουμε στήν πνευματική μας ζωή, ἅς τό κάνουμε μέ πνεῦμα μαθητείας. Ἄς μὴν αὐτοσχεδιά-ζου-με, ἅς μὴν ἀποφασίζουμε μόνοι μας, ἀκόμη καί ἐάν πρόκειται γιά μία προφανῶς εὐσεβῆ ἐπιλογή καί ἀπόφαση. Ἄς τό θέτουμε ὑπόψη τοῦ πνευματικοῦ μας, τοῦ ἱερέα, τοῦ Ἐπισκόπου. Ἄς ζητήσουμε τή γνώμη του, τήν προσευχή του, τήν εὐχή του, καί ἔτσι ἅς προχωρή-σουμε τήν προσπάθειά μας, ὅπως ἔκανε καί ὁ ἅγιος Νέστωρ.

Μέ αὐτό τόν τρόπο προφυλάσ-σου-με τόν ἑαυτό μας ἀπό κάποια τυχόν ἐσφαλμένη ἐπιλογή ἢ ἀπό-φαση. Δείχνουμε τήν ταπείνωσή μας καί λαμβάνουμε μέ βεβαιό-τη-τα περισσότερη χάρη ἀπό τόν Θεό, ὁ ὁποῖος «ἐπιβλέπει ἐπὶ τόν ταπει-νόν» καί «ταπεινοῖς δίδωσι χάριν», ὅπως ἔκανε καί μέ τόν ἅγιο μεγα-λομάρτυρα Νέστορα, ὁ ὁποῖος μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ νίκησε τόν ὑπε-ρήφανο Λυαῖο καί ὅσους τόν ὑπο-στήριζαν καί καυχῶντο γι' αὐτόν, καί κέρδισε τόν στέφανο τοῦ μαρ-τυρίου, γιά νά εὐφραίνεται πλέον στόν οὐρανό μαζί μέ τόν ἅγιο μεγα-λομάρτυρα καί μυροβλύτη Δη-μήτριο καί νά πρεσβεύουν γιά ὅλους μας καί ἰδιαιτέρως γιά τήν ἐνορία σας.

© Antonios Monaxos IMBNK